

ERDÉSZETI RENDELETEK TARA.

KÖRRENDELET

Valamennyi vármegyei törvényhatóságnak.

9847/II-c/1904. belügy. m. sz. Az 1898. XIX. t. cz. alapján szervezkedett volt urbéreses és közbirtokosságok tulajdonát képező erdők vadászati jogának bérbeadása tárgyában. Az 1898. XIX. t. cz. a volt urbéreseseket és a közbirtokosságokat, mint erdőbirtokosokat erdeik gazdasági ügyeinek intézésére és az ettől el nem választható vagyon és pénzkezelésre nézve önálló szervezettel látja el. Ebből önként következik, hogy a volt urbéresesek és a közbirtokosságok erdeik vadászati jogát — ha t. i. az 1883. XX. t. cz. által az önálló bérbeadásra vonatkozólag megkivánt feltételek megvannak — önállóan adhatják bérbe, a vadászati bérösszeget saját pénztárukba vételezik be s ott számolják el és egyáltalában ezen erdők vadászati joga a községi vadászterülettel együttesen csak abban az esetben adható bérbe, ha az önálló bérbeadáshoz szükséges feltételek meg nem lennének, a mely esetben azonban köteles a község a vadászati bérösszegnek a volt urbéreses és a közbirtokossági erdők területére eső részét a volt urbéreses és közbirtokossági pénztár részére átszolgáltatni.

Mindazonáltal az 1898. XIX. t. cz. hatályba lépte óta is többször előfordult, hogy a községek a vadászati jog önálló bérbeadására jogosított volt urbéresesek és közbirtokosságok tulajdonát képező erdőket a községi vadászterülettel együtt adják bérbe, az alispán pedig a volt urbéreses és a közbirtokossági vadászterületek haszonbér-szerződéseinek felülbírálására magának jogot tulajdonít.

Miután azonban újabb időben a m. kir. közigazgatási bíróságnak 1903. évi 1206. szám alatt hozott elvi jelentőségű határozatával (l. „A m. kir. közig. bíróság ált. közigazgatási osztályának döntvényei és elvi jelentőségű határozatai“ című gyűjteményes munka 1903. évfolyam 57. lap) most már végleg tisztázottnak tekinthető az, hogy „a volt urbéreses egyetemének mint jogi személynek osztatlan tulajdonát képező erdő és legelő terület, a törvény által megkivánt kellékek megléte esetében önálló vadászterületet képezhet“, mely területen „a birtokosság a vadászati jogot önállóan gyakorolni,

vagy azzal másképen rendelkezni minden hatósági beavatkozás nélkül kétségtelenül jogosult“, továbbá, hogy az ily bérleti szerződés felülbírálására az alispán hatáskörrel nem bír, immár elérkezettnek látom az időt arra, hogy a községi vadászati jog bérlete szempontjából az 1898. XIX. t. cz. által teremtett új helyzet megfelelő figyelembe vételére (a címet) s általa a hatósága alá tartozó községeket figyelmeztessem.

Ezzel összefüggésben megjegyzem még, hogy az 1898. XIX. t. cz. által teremtett új helyzethez alkalmazottan, az önálló vadászbérletre jogosított volt urbéres birtokosságoknál és közbirtokosságoknál most már nem lehet megkövetelni azt, hogy a vadászat bérlője az előbb említett terület-tulajdonosokat önállóan megillető vadászati bérösszegeket a község pénztárába fizesse be s a község pénztára azt átfutó tételként számolja el, mert a nevezett erdőbirtokosságok ma már a tulajdonukat képező erdők gazdasági ügyeinek intézésére s az ettől el nem választható vagyon- és pénzkezelésre nézve egészen önálló törvényes szervezettel bírnak, miből következik, hogy a községek vadászati bérjövödelmének kezelése tárgyában 1885. évi október 11-én 53093. szám alatt kibocsátott belügyminiszteri körrendelet a volt urbéreses és közbirtokosságok tulajdonát képező önálló vadászterületekre s azok bérjövödelmére egyáltalán nem alkalmazható. Budapesten, 1904. évi május hó 11-én. A miniszter helyett: Széll Ignácz s. k. államtitkár.

KÖRRENDELET

Valamennyi állami erdőhivatalnak.

(A vadászatnak, mint erdei mellékhasználatnak az erdőgazdasági tervekben való tárgyalása és az 1898. XIX. t. cz. alapján szervezkedett volt urbéreses és közbirtokosságok tulajdonát képező erdők vadászati jogának bérbeadása ügyében.)

61081/904. földm. min. A felmerült kételyek eloszlátása végett — belügyi miniszter ural egyetértőleg — értesitem a címet, hogy az erdőkben gyakorolható vadászat az erdőgazdasági tervekben a helyi viszonyok, körülmények által megkívánt mértékben és terjedelemben tárgyalandó mellékhasználatnak tekintendő, mert tényleg vannak esetek, a midőn a vadállomány a szigorú értelemben

vett erdőgazdasági elvek szerint kezelendő erdők fentartását veszélyezteti és az erdőkezelés sikerét kockáztatja, a mely esetekben az erdőfentartás biztosításáról — mindenestre figyelemmel a vadászati törvény rendelkezéseire is — az illető gazdasági tervben feltétlenül gondoskodni kell.

S miután a m. kir. állami erdőhivataloknak az 1898. XIX. t. cz. 11. §-ának *c)* és *f)* pontjai, valamint a 15217/1899. számú végrehajtási rendelet vonatkozó szakaszai szerint — az általuk kezelt erdőkre vonatkozó gazdasági tervek elkészítésénél és az erdei fő- és mellékhasználatok értékesítésénél őket kötelező *véleményező, javasló feladata a vadászatot, mint* erdei mellékhasználatot illetőleg is fennáll: felhivom a czimet, hogy egyrészt a kezelése alatt álló erdők rendszeres gazdasági terveiben, illetőleg a legközelebbi üzemátvizsgálási munkálatokban a vadászatot mint mellékhasználatot úgy az erdőfentartás, mint a vadászati érdekek biztosítása szempontjából tárgyalja, másrészt pedig a kezelése alatt álló erdőkben gyakorolható vadászati jog értékesítése tekintetében a birtokosnak javaslattal, tanácscsal szolgáljon.

Utóbbi föladatának teljesítésénél különös figyelem fordítandó az 1898. XIX. t. cz. II. czime alá tartozó s a czim kezelése alatt álló erdők vadászati mellékhasználatának értékesítésére, a mely ügyben a belügyminiszter ur az 1904. évi 9847. II. c. szám alatt a törvényhatóságokhoz a másolatban idemellékelte körrendeletet intézte. (L. fönn.)

Ezen belügyminiszteri körrendelet szerint, az 1898. XIX. t. cz. által teremtett új helyzetben, az 1898. XIX. t. cz. alapján szervekedett volt urbéresék és közbirtokosságok tulajdonát képező, egy tagban fekvő osztatlan állapotban közös kezelés és használat alatt álló erdők, a mennyiben azok területe a 200 k. holdat eléri, vagy meghaladja: nem tartoznak az 1883. XX. t. cz. 3. §-ának rendelkezése alá s a tulajdonos közös birtokosság által, a községi vadászterületől elkülönítve, önállóan bérbeadható és pedig a közös birtokosok gyűlése által megállapított módon (nyilvános árverésen, vagy alku útján) s a birtokosság a vadászati bérösszeget saját pénztárába vételezi be és saját számadásában számolja el.

A mennyiben pedig a szóban lévő birtokok 200 kat. holdnál kisebbek, ez esetben azok vadászati joga az 1883. XX. t. cz.

3. §-a értelmében a többi községi vadászterülettel együttesen adandó ugyan bérbe, ebben az esetben azonban köteles a község a vadászati bérösszegnek a volt urbéres és közbirtokossági erdők területére eső részét a volt urbéres és közbirtokossági pénztár részére átszolgáltatni.

A szóban lévő belügyminiszteri körrendelet minden esetre biztosítani fogja azt, hogy a törvényhatóságok az 1898. XIX. t. cz. alapján szervezkedett közbirtokosságok önnálló jogkörét a vadászati jogok bérbeadásánál a jövőben figyelembe vegyék s az e tekintetben felmerülő panaszokat megfelelően orvosolják, nehogy azonban ezen közös birtokosságok ezen jogukat a vadászati érdekek védelme szempontjából esetleg hátrányosan gyakorolják, s nevezetesen a 200 k. holdas vagy annál nagyobb erdőterületeik bérbeadását mellőzvé, tért engedjenek azokon a vadászat szabad gyakorlására: belügyi miniszter ural egyetértőleg szükségesnek tartom, hogy az 1898. XIX. t. cz. II. czime alapján szervezkedett közbirtokosságok erdőgazdasági ügyviteli szabályzataiban a vadászati jog bérbe adás útján való értékesítésének szabályai feltétlenül megállapíttassanak.

Ennek biztosításául utasítom a címet, hogy az ezután elkészítendő ügyviteli szabályzat tervezetekbe a vadászati jog bérbeadásának szabályait mindig vegye fel s a már jóváhagyott szabályzatokat e tekintetben vizsgálja meg s ha azok a szóban lévő kérdést esetleg nem tárgyálnák, tegyen a szabályzat megfelelő kiegészítése iránt az illető közbirtokosságnak megfelelő javaslatot.

A mennyiben a birtokosság cím szóban lévő javaslatát, illetőleg a szabályzat-tervezetekbe a vadászati jog bérbeadására vonatkozólag felvett rendelkezéseket esetleg nem fogadná el, utasítom a címet, hogy erre a közigazgatási erdészeti bizottság figyelmét külön is hívja fel.

Utasítom továbbá a címhez beosztott erdőtiszteket, hogy a közös birtokosságok ügyvitelének ellenőrzésénél arra is terjesszék ki figyelmüket, hogy a közös birtokosságok tényleg betartják-e ügyviteli szabályzatuknak a vadászati jog bérbeadására vonatkozó szabályait s a közös birtokosságok pénztárába tényleg befolyznak-e a vadászati bérösszegek és elszámoltatnak-e s ha e tekintetben mulasztások, visszaélések tapasztaltatnának, felhívom a címet, hogy erről a közigazgatási erdészeti bizottságnak — szükség esetén az

1898. XIX. t. cz. 42. §-ára alapított javaslat kíséretében — tüzetes jelentést tegyen.

Végül felhivom a czimet, hogy a jelen körrendeletemet az alárendelt m. kir. járási erdőgondnokságokkal azonnal közölje.

Budapest, 1904. évi augusztus hó 5-én. A miniszter helyett: *Makfalvy* s. k. államtitkár.

KÖRRENDELET.

Valamennyi kincstári erdőhatóságnak.

(A tűzifa- és földilletmény kiszolgáltatása és megváltása ügyében.)

62.323/904. sz. földmiv. min. A tűzifa és földjárandóságok mikénti kiszolgáltatása és megváltására nézve, az ide csatolt szabályzatban foglalt rendelkezéseket léptetem életbe.

Tájékozássul megjegyzem, hogy a szabályzat 1. pontja szerint a tűzifa nemcsak a kincstári erdőket kezelő erdőtiszteknak, altiszteknak és szolgáltnak, hanem a tárczám ügyköréhez tartozó más szolgálati ágazatbeli (gazdászati, állami kezelésbe vett községi erdőket kezelő stb.) jogosultaknak is természetben szolgáltatandó ki.

A szabályzat 5-ik pontjára nézve utasítom azokat az erdőhatóságokat, a hol az erdészeti alkalmazottak vagy azok egy része a tűzifát nem természetben, hanem váltságdíjban kapja ki, annak négy hét alatti bejelentésére, hogy az egyes alkalmazottak jelenleg milyen összegű faváltságban részesülnek és hogy mennyibe kerülne a kincstárnak a rendszeresített illetményeknek természetben kiszolgáltatása?

A 6-ik pontra nézve ugyanazok a szempontok iránytadók, melyek az 1. pont magyarázatául szolgálnak, önként értetvén, hogy a kerületében műszaki segédszolgálatot teljesítő erdészek is, — eltérőleg hivatali elődömnök 1900. évi 70030. sz. körrendeletétől — jövőben a lehetőség szerint természetbeni földilletményben részesítendők.

Ebből kifolyólag felhatalmazom a czimet, hogy a tárczám kötelékébe tartozó alkalmazottaknak természetbeni földilletménynyel leendő elláthatása céljából, a netalán bérletileg értékesített és erre felhasználható bérleteket a szükséghez mérten felmondja.

A 14-ik pontra nézve utasítom a czimet, hogy a tárczám

egy másik szolgálati ágazatának kötelékébe (gazdászati, állami kezelésbe vett községi erdőket kezelő stb.) tartozó állami alkalmazottak részére természetben kiszolgáltatott járandóságok ár-szabály, illetve a cím kerületére nézve megállapított földváltás alapján kiszámított értékét évről-évre, legkésőbb a következő naptári év január hó 15-ig mutassa ki, az értéknek átszámítás útján leendő elszámolása iránti intézkedés megtétele végett.

Budapest, 1904. évi augusztus hó 11-én.

Tallián.

SZABÁLYZAT

a tűzifa- és földjárandóság kiszolgáltatása és megváltása ügyében.

62.323/904. sz. földmiv. min. A tűzifa és földjárandóság kiszolgáltatása és megváltása ügyében a következőket rendelem:

I. Tűzifajárandóság.

1. Ott, ahol az államerdészet a tisztviselő, altiszt vagy szolgálalkalmaztatása helyén vagy annak közelében, akár állandó raktárakban, akár erdei rakodókban vagy az évi vágásokban tűzifa felett rendelkezik, a felleltmény a *tárczám bármely ágazatához tartozó igényjogosultnak* természetben szolgáltatandó ki.

2. Az állam által kiszolgáltatott tűzifajárandóságot sem eladni, sem elajándékozni nem szabad.

3. A természetbeni lakások élvezetében álló erdészeti tisztviselők, altisztek és szolgálak, az illető lakóépületnek összes lakószobáit, még ha nem használtatnának is, a hideg idő beálltával, a belső alkatrészek kellő karbantartásához szükséges hőmérsék határáig fűteni kötelesek.

Minthogy azonban a megállapított tűzifajárandóság hidegebb éghajlat alatt nem elégséges arra, hogy ezen követelmény teljesíthető legyen, fölhatalmaztatnak az erdőhatóságok, hogy mindazon esetekben, midőn közvetlenül szerzett tüzetes tájékozás alapján indokoltnak és szükségesnek látják, az illető tisztviselőknek, altiszteknek és szolgálaknak a személyes felleltmény mértékét túlhaladó tűzifaszükségletüket pótolja, illetve első sorban dorongfából a lakáshoz szállítva díjtalanul kiszolgáltatassa.

4. A rendszeresített, de igénybe nem vett vagy fel nem használt tűzifafelleltmény megváltás tárgyát rendszerint nem képezheti.

Különös méltánylást érdemlő kivételes esetben a megváltás engedélyezése felett, az illető tisztviselő, altiszt vagy szolga szabályszerű kérvénye folytán esetről-esetre és évről-évre külön fogok határozni. Azt azonban, hogy a jogosult a tűzifajárandóság egy részét természetben vegye ki, a másik részét pedig megvált-hassa, egyáltalán nem engedem meg.

5. Azokon az állomáshelyeken, a hol a kincstár a tűzifa-illetményeket természetben ki nem szolgáltathatja vagy a hol a fának természetben való kiszolgáltatása nagyobb költséggel terhelné a kincstárt, mint a váltságösszeg fizetése, az alkalmazott favált-ságban részesül.

Azt, hogy a tűzifajárandóság figyelemmel esedékessége idejére is, milyen értékkel váltandó meg, évenként január hóban fogom megállapítani. Az erdőhatóságok javaslatai erre vonatkozólag mindig az előző év december hó végeig felterjesztendők.

II. Földjárandóság.

6. Természetben jelölendők ki az alkalmazottakat szabály-szerűen megillető földjárandóságok is azokban a kerületekben és állomáshelyeken, a hol a tárczám bármelyik ágazatának kezelésé-ben megfelelő s ily célra igénybevehető földterületek vannak.

7. Az állandó földilletményként használt területeket pontosan körül kell határolni és határjelekkel ellátni.

8. Ott, a hol illetményül felhasználható föld elengedő mennyi-ségben rendelkezésre nem áll, az illetményföld első sorban azok-nak a tisztviselőknak szolgáltatandó ki természetben, a kik ló-tartási átalánynyal bírnak.

9. A természetben kijelölt földterületeket az illetményjogo-sultak házilag kezelni kötelesek, de a földilletménynek haszon-bérlet útján való értékesítésére kivételesen indokolt esetekben felelőség mellett, az engedélyért folyamodó közvetlen főnöke adhat engedélyt.

A mezőgazdasági köztes használatlaltal felujtandó vágások vagy más erdei tisztások közelében kijelölt illetményföldnek haszonbérlet útján való értékesítése azonban nem engedélyezhető. Ugyszintén nem engedhető meg a haszonbérbeadás olyan egyén részére, a ki azzal a hivatallal, amelynél az illető alkalmazott

szolgálatot teljesít, bármiféle összeköttetésben van vagy szokott lenni (pl. kincstári favásárlók vagy bérlők részére stb.).

10. A földilletmény feles (részes) miveltése tilos.

Egyes fontos esetekben erre a hivatalfőnök adhat engedélyt.

11. Az illetményföldet a kincstár haszonbérbe nem veheti.

12. Ha az illetményre jogosult akár a föld rosz minősége, akár más okból a természetben kijelölt földilletményt igénybe nem veszi, kárpótlásra igényt nem tarthat.

Különös méltánylást érdemlő kivételes esetekben, a földilletménynek természetben való igénybevétele helyett, földváltásnak engedélyezése felett, az illető tisztviselő, altiszt vagy szolga szabályszerű kérvénye folytán esetről-esetre külön fogok határozni.

13. Abban az esetben, ha a kincstár a földilletményeket egészben vagy részben megfelelő föld hiányában ki nem szolgálthatja, az alkalmazott az egyes erdőhatóságok kerületeire nézve már megállapított eddigi földváltásban részesítendő.

III. Záróhatározat.

14. Mindazon esetekben, a midőn egyik ágazat a kezelése alatt levő fa és földekből, egy másik ágazat kötelékébe tartozó állami alkalmazott részére rendszeresített járandóságokat természetben szolgáltat ki, azok rendes árszabály, illetve az illető kerületre nézve megállapított földváltás szerinti egyenértéke az érdekelt számadási ágak között, rendes átszámítás tárgyát képezi.

Ez az utasítás, a fajárandóságot illetőleg 1905. évi január hó 1-től, a földjárandóságot, illetőleg pedig 1904. október hó 1-től kezdve lép életbe, megjegyezvén, hogy az utasításban foglalt rendelkezésektől eltérő eddigi rendeletek és utasítások hatályon kívül helyeztetnek.

Budapest, 1904. augusztus hó 11-én.

M. kir. földmiveltésügyi miniszter.

JEGYZŐKÖNYV

a magy. kir. földmivelésügyi miniszterium szolgálati ügyköréhez tartozó állami erdőtiszték gyermekeinek nevelését segélyző alap intéző-bizottságának 1904. évi július hó 18-án tartott rendes évnegyedes üléséről.

Jelen voltak: Horváth Sándor miniszteri tanácsos elnök; Törzs Kálmán főerdőtanácsos előadó; Laitner Elek erdőigazgató; Földi János, Levitzky Albert erdőtanácsosok és Rochlitz Dezső erdőfelügyelő bizottsági tagok; továbbá Térfi Béla főerdész jegyzőkönyvvezető.

Elnök üdvözli a megjelent tagokat s az ülést határozatképesnek nyilvánítván, azt megnyitja és megemlíti, hogy Tomcsányi Gyula, Havas József és Simenszky Kálmán bizottsági tagok távolmaradásukat kimentették.

I. A jegyző felolvassa a gyermeknevelési alpnak múlt évnegyed végén mutatkozott állandékáról a miniszteri házipénztár és a számvévőség erdészeti csoportja által egybeállított kimutatást, mely szerint az alap állandéka volt 1904. év június hó 30-án:

I. Kötvényekben:

a) a magyar leszámítoló és pénzváltóbankban elhelyezett 165.000 K. n. ért. 4%-os koronajáradék kötvény...	165.000 K — fill.
b) a magyar leszámítoló és pénzváltóbankban a 33836. sz. betétkönyvben elhelyezett takaréketét	8.079 K 42 fill.

II. Készpénzben:

a miniszteri házi pénztárban	294 K 69 fill.
Összesen	173.374 K 11 fill.

Ebből az összegből esik:

I. Alaptőkére:

a) értékpapir	106.000 K — fill.
b) takaréketét	577 K 16 fill.
c) készpénz	— K — fill. 106.577 K 16 fill.

II. Folyó kezelésre:

a) értékpapir	59.000 K — fill.
b) takaréketét	7.502 K 26 fill.
c) készpénz	294 K 69 fill. 66.796 K 95 fill.
Összesen	173.374 K 11 fill.

A folyó kezelésnél kimutatott 66.796 K 95 fill.-ből esik:

a) az 1903/1904. tanévre engedélyezett segélyekre 440 K (még fel nem vett segélyek);

b) az 1904/1905. tanévben kiosztható segélyekre 40.600 K;

c) az 1904. évi tiszta jövedelemre 25.756 K 95 fill.

A bizottság a pénztári jelentést tudomásul veszi.

II. Előadó bemutatja a közzétett pályázati felhívás folytán beérkezett segélykérvényeket és az ezek alapján összeállított „Tájékoztató kimutatás“-t. Együttal előadja, hogy a beérkezett 192 kérvényben összesen 157 fiu és 132 leánygyermek részére kérnek segélyt.

A segélyben való részesülésre nézve a szabályzatban foglalt rendelkezések alkalmazása folytán 23 fiu és 33 leánygyermek, elkésés okából pedig 1 leánygyermek a pályázatból kiesvén, az 1904/1905. tanévre kiosztható segélyösszegképpen megállapított 40.600 K felosztásánál csak 134 fiu és 98 leánygyermek vehető figyelembe.

A kiosztható 40.600 K összegből a szabályzat 4. §-ában meghatározott $\frac{2}{3} : \frac{1}{3}$ arány szerint 27.100 K a fiu- és 13.500 K a leánygyermek segélyezésére lévén fordítandó és minthogy a szabályzat 7. §-a értelmében a legkisebb segélyösszeg 200 K, a legnagyobb pedig 400 K-val van megállapítva, ezen körülményre, valamint a tájékoztató kimutatás adataira való tekintettel a bizottság a segélyezhető 134 fiugyermek közül 114 fiut tart segélyezendőnek és pedig 73-at egyenkint 200, 39-et egyenkint 300 és 2-t egyenkint 400 koronával, a segélyezhető 98 leánygyermek közül pedig összesen 61 leányt és pedig 48-at egyenkint 200 és 13-at egyenkint 300 koronával.

A segélyek összegének megállapításánál a bizottság oly esetekben, midőn ugyanazon szülőnek két vagy több gyermeke is méltónak találtatott a segélyezésre, de a rendelkezésre állott összeg elégtelensége folytán mindegyiknek segély nem lett volna adható, egyik gyermek részére a magasabb, 300 koronás segélyt szavazta meg.

Általános feltételül kikötetik, hogy amennyiben a segélyezett gyermek évközben másnemű segélyben, vagy ösztöndíjban is részesül, ezt a körülményt a szülő, illetve gyám a bizottságnak azonnal bejelenteni tartozik.

Több tárgy nem lévén a jegyzőkönyv lezáratott és aláíratott.

K. m. f.

Törzs Kálmán s. k.,
előadó.

Térfi Béla s. k.,
jegyzőkönyvvezető.

Horváth Sándor s. k.,
elnök.

A földművelésügyi m. kir. miniszterium szolgálati ügyköréhez tartozó állami erdőtiszték gyermekeinek nevelését segélyező alapból az 1904/1905-ik tanévre segélyben részesítették:

1. a következő fiugyermekek:

a) Szabó Zoltán, Fekete János, Kíncses Gyula, Várnay Elemér, Földes Tibor, Bánovits Ödön, Hibbján Gusztáv, Nagy Zoltán, Boda Béla, Nyegovan Dusan, Garcsár Sándor, Bossányi Kálmán, Röhrich Márton, Zaje Dragutin, Körmendy Tibor, Gyürki Gábor, Apáti László és Imre, Ercsényi Béla, Lange János, Weszely Zoltán, Cseh Albert, Kőrös Jenő, Pischl Dezső, Halász Andor, Crausz Gaszton, Zachar Dénes, Török Béla, Lumnitzner Béla, Rejtő Gyula, Pál Ferencz és György, Tóth Béla, Schlachta László, Porubszky Elemér, Seyfried Jenő, Ruzicska Jaroszlav, Sok Ferencz és János, Garic Vladimír, Pataki Albert és Oszkár, Csegezy Tibor, Ocsárd Sándor, Pellion Ernő, Kossányi Béla, Dávid Iván, Sziklay László, Brannich Gyula, Székely Gyula, Rákóczy Béla, Dericsényi

István, Héczey Péter, Györke Ernő, Förster Miklós, Hajdu Béla, Somkereki Gusztáv, Goró Andor, Vukovic Ferencz, Zsuffa Béla, Hajdu László, Ormay Béla, Biró Béla, Bodnár Pál, Masztics Miklós, Seh Jenő, Perc Károly, Payer Sándor, Vassányi Aurél, Csanády Béla, Szakmáry Géza, Debreczi Zoltán és Béla, Miskolczy László, Rónai László és Kuzma Gusztáv

egyenként kétszáz (200) koronával ;

b) Simatoric Dragomir, Bátyka Zoltán, Polimac György, Jákó Jenő, Érsek Elemér, Basa Károly, Mészáros György, Székely István, Blatny Lajos, Adriányi György, Szmik Miklós, Cserey Árpád, Giller Zoltán, Páll Miklós, Briestyánszky Kálmán, Garic János, Nagy Gábor, Jánosi Gyula, Kundrát Gyula, Deák Andor, Sável Sándor, Jamnitzky István, Ajtay István, Balás Imre, Zachar Gyula, Balás Dezső, Faller Dezső, Burdáts János, László Géza, Rochlitz Béla, Csiby Ferencz, Lesenyi István, Jerbics Marijan, Vassányi Béla, Kremnitzky István, Mihalcic Sztanoje és Szabó Kálmán

egyenként háromszáz (300) koronával ;

c) Stark Vilmos és Németh Pál

egyenként négyszáz (400) koronával.

2. A következő leánygyermek :

a) Riesz Klára, Dán Izabella, Huberth Rózsi, Malbohan Mária, Gerő Gabriella, Szöllősi Gizella, Chrenóczy Nagy Margit, Lonkay Elvira, Rochlitz Klára, Karvas Ilona, Kovács Irma, Rozsnyai Ilona, Lórentz Eleonóra, Ivancsó Erzs, Huttya Ilona, Wolf Erzs, Molnár Katalin, Dracai Alma, Geschwind Elfrida, Szőcs Margit, Braila Kornélia, Krizsán Katicza, Jakab Piroška, Orosz Emilia, Szilárd Rózsi, Szepesházi Gizella, Koller Sarolta, Kayser Alexa, Tölg Elza, Sablic Anna, Hocs Julia, Homolka Mariska, Schusztler Ida, Révai Ida és Erzs, Kovács Margit, Rezy Margit, Fribeisz Aranka, Cseres Margit, Pruzsinszky Mariska, Czékus Irén, Ritter Juliska, Papp Anna, Ganovszky Kornélia, Kauffmann Margit, Preiszner Ella, Solti Erzs, Nickmann Ilona

egyenként kétszáz (200) koronával ;

b) Kovács Elza, Vozárik Antónia, Giricek Mária, Szuchevich Julia, Kovács Sarolta, Garami Jolán, Früstök Évike, Divald Jolán, Szilárd Margit, Lengyel Mariska, Pisó Valéria, Györke Mária és Marenic Gizella

egyenként háromszáz (300) koronával.

